

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Qui paupertatem putent etiam esse gloriosam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

quàm vsui. Dein cœtus facto maximo exclamat: Crates, inquit, Cratete manu mittit. Exinde non modo solus, verùm nudus & liber omnium, quoad vixit, beatè vixit. His omnibus vsque adedò paupertas mala non fuit, vt etiam bona videretur. Si vis scire, quàm nihil in illa mali sit, inquit Romanus sapiens, compara inter se pauperum & diuitem vultus. Sapius pauper, & fidelius ridet: nulla sollicitudo in alto est: etiam si qua incidit cura, velut nubes leuis transit. Horum, qui felices vocantur, hilaritas ficta est, aut grauis, & suppurata tristitia: & quidem grauiore, quia interdum non licet palam esse miseros: sed inter arumnas cor ipsum exedentes, necesse est agere felicem. Sapius hoc exemplo mihi utendum est: nec enim vllò efficaciùs exprimitur hic humana vita minus, qui nobis parres has, quas malè agamus, assignat. Ille qui in scena elatus incedit, & hæc resupinus dicit.

En impero Argis, regna mihi liquit Pelops,

Quà Ponto ab Helles atque ab Ionio mari

Frgetur Isthmos:

Seruus est, quinque modios accipit, & quinque denarios. Ille qui superbis, atque impotens, & fiducia virinum tumidus ait,

Quòd nisi quieris, Menelae, hac dextra occides:

diurnum accipit, in canaculo dormit. Idem de istis licet omnibus dicas, quos supra capita hominum supraq; turbam delictatos lectica suspendit: omnium istorum personata felicitas est. Contemnes illos; si despoliaueris. Equum emturus solui iubet stratum, detrahis vestimenta venalibus, ne qua vitia corporis lateant: hominem inuolutum aestimas? Mangones, quidquid est, quod displiceat, aliquo lenocinio abscondunt. Itaq; eminentibus ornamenta ipsa suspecta sunt: siue crus alligatum, siue brachium adspiceres, nudari iuberes, & ipsum tibi corpus ostendi. Vides illum Scythia Sarmatiaue regem, insigni capitis decorum? si vis illum aestimare, totumq; scire, qualis sit? fasciam solue. multrum mali sub illa later. Quid de alijs loquor? Si perpendere te voles, sepone pecuniam, domum, diuinitatem: intus te ipsum considera. Nunc qualis sis, alijs credis. Hæc ille, cui, sicut & ceteris recensitis, magis utique placet penuria, quàm abundantia. Et hoc ob animi pacem, quæ ibi maior est, vbi pecunia est minor.

Christus Seruator, & Christiani, ob longè altiores causas, diuitijs paupertatem anteposuerunt, suo loco indicandas. Hic

IX.

C

sufficit

M. Minut.
Fel. in Osta-
uio.

sufficit illud apponere, quod Ethnicis paupertatem, adeoque & vililitatem Christiano gregi obijcientibus, M. Minurius Felix respondit. *Ceterum, quod plerique pauperes dicimur, non est infamia nostra, sed gloria. Animus enim ut luxu soluitur, ita frugalitate firmatur. Et tamen quis potest pauper esse, qui non eget, qui non inhiat alieno, qui Deo dives est? Magis pauper ille est, qui cum multa habeat, plura desiderat. Dicam tandem quemadmodum sentio: nemo tam pauper potest esse, quam natus est. Aues sine patrimonio viuunt, & in diem pasua pascentur: & hac nobis tamen nata sunt: quae omnia si non concupiscimus, possidemus. Igitur, ut qui viam terit, eo felicior, quò lenior incedit: ita beator in hoc itinere viuendi, qui paupertate se subleuat, non sub diuitiarum onere suspirat. Et tamen facultates, si utiles putaremus, à Deo posceremus utique. indulgere posset aliquantum, cuius est totum. Sed nos contemnere malumus opes, quam continere: innocentiam magis cupimus, magis patientiam flagitamus: malumus nos bonos esse, quam prodigos.*

X.

Ex triplici hac hominum classe, tria licet colligere. Ex prima, quia sunt qui egent, sed inuiti, eam ipsam ob causam eos merito egere, ut doleant, quia volunt inde dolere, vnde alij commodum accipiunt, alij etiam sentiunt animi voluptatem. Paupertate enim alij ex virtute contenti sunt, alij etiam delectantur, auari autem cruciantur. Qui quantumcumque habeant, tamen pauperes sunt, immò miseri, quàm diu non habent, quod concupiscunt. Vis exemplum? *Vinea erat Naboth Iezrahelita, qui erat in Iezrahel, iuxta palatium Achab regis Samariae. Locutus est ergo Achab ad Naboth, dicens: Da mihi vineam tuam, ut faciam mihi hortum olerum, quia vicina est, & prope domum meam, daboq; tibi pro ea, vineam meliorem: aut si commodius tibi putas, argenti pretium, quanto digna est. Cui respondit Naboth: Propitius sit mihi Dominus, ne dem hereditatem patrum meorum tibi. Venit ergo Achab in domum suam indignans, & frendens super verbo, quod locutus fuerat ad eum Naboth Iezrahelites, dicens: Non dabo tibi hereditatem patrum meorum. Et proyiciens se in lectulum suum, auertit faciem suam ad parietem, & non comedit panem. Vide mihi diuitem pauperem, vide regem egentem; vide viribus integris in lecto iacentem, vide indignantem & frendentem, nec comedentem! quid miserius hoc homine? Quid eum cruciat?*

pauper

3, Reg. 21. 3.